

blive paalagt en tredobbelt saa høi Valg-Census som de Andre, da de virkelig vilde komme til at udrede 9 Mk., for at blive valgberettigede. Jeg troer, at der gives Beboere i Communerne, som ere i dette Tilfælde, hvem der ikke paahviler nogen Forpligtelse til at udrede Arbejde; det er maaskee ikke Mange, men der er dog Enkelte, for Exempel Skolelærere, Huuslærere, Forvaltere, svagelige Folk, som Communen har fritaget for denne Forpligtelse; der er vistnok ogsaa nu fra Krigen hjemvendt endeel Invalider, der godt kunne komme i en saadan Stilling i Communen, at de kunne udrede 3 Mk.; men de vilde jo, saafremt Forpligtelsen til Dagarbejde skulde paahvile dem, komme til at udrede endnu et langt høiere Bidrag til Communen end de Andre. Og det kan jo dog ikke nægtes, at de kunne være meget respectable Vælgere, fordi de ikke kunne udføre dette Arbejde for Communen.

Det ærede Udvalg har dernæst havt den Tanke, om det ikke skulde kunne være hensigtsmæssigt at indrømme enhver Beboer af Communen, der svarer directe Stat til den, Valgret. Jeg vilde ønske, at det var blevet staaende ved denne Tanke, eller at det idetmindste var blevet udtalt tydeligt af dem iblandt Udvalgets Medlemmer, der fornemmelig havde holdt paa denne, da Thingets Medlemmer saa vilde have havt noget Bestemt at kunne slutte sig til. Thi jeg troer rigtignok, at man ikke, uden at udsætte sig for mange Ulemper og udsætte sig for mange praktiske Vanskeligheder, kan gjenneføre denne bestemte Valgret-Census, som her er foreslaaet at skulle vedtages. Der er allerede af et Par ærede Landsstingsmænd fremhævet nogle af disse her, og jeg troer, at den, som fortrinligen kommer i Betragtning, er, at Valgretten nu bliver verlende, naar man fastsætter en bestemt Census, som imidlertid dog efter Udvalgets Forslag skal kunne forandres, naar ikke $\frac{3}{4}$ af de meest beskattede Beboere i Communen svare et Bidrag af 9 Mk. Deraf vilde jo følge, at en Mand i eet Aar vilde kunne være valgberettiget, og i det næste Aar ikke. Med Hensyn til den Frygt, Udvalget har fremhævet, at Communen kunde komme i den Nødvendighed at maaatte ind-

rømme en Mand Valgret, fordi han tilbød et frivilligt Bidrag til Communen, da troer jeg rigtignok ikke, at dette vilde blive Tilfældet; thi det er jo kun Staten, der skal bestemme Retten til at udøve Valgret, og frivillige Bidrag vilde ingenlunde kunne komme ind under denne Kategorie. Er det derimod Meningen, at det skulde være en frivillig Ansættelse til Stat, da troer jeg, at det vilde være meget ønskeligt, om det blev almindeligt, at Folk selv ansatte sig til Stat. Det vilde være et smukt Exempel, som her udgik fra Communens fattige Beboere, og som kunde fortjene Efterligning, naar der engang i Tiden skulde blive Tale om en Indkomstskat. Saaledes troer jeg at kunne slutte mig til de Medlemmer af Udvalget, som ikke ere nævnte, og til de Herrer Landsstingsmænd, som have udtalt sig i den samme Retning med Hensyn til et Ændringsforslag, der gik i denne Retning. Med Hensyn til den Census, der er foreslaaet af det ærede Udvalg til Valget af Amtsraadsmedlemmer, da har jeg været tilbøielig til at ansee det for en hensigtsmæssig Løsning af Spørgsmaalet. Da de Oplysninger, som den høitærede Indenrigsminister har givet i Dag, imidlertid have fremkaldt nogle Betænkkeligheder i saa Henseende hos mig, vil jeg maaskee nok være tilbøielig til at forandre min Mening i saa Henseende, naar jeg saaer dem nøiagtigere gjennemgaaet. Der er endnu en Bestemmelse i Udkastet, som er blevet forandret af det ærede Udvalg, nemlig den, at, saafremt Antallet af de Afgiftspligtige ikke stiger til en vis Størrelse, saa skulde man gaae ned til dem, der fulgte nærmest derefter, og da medtage alle dem, som vare lige høit beskattede. Dette har imidlertid Udvalget troet vilde medføre den Følge, at man fik for mange Medlemmer. Det troer jeg nu rigtignok ikke vil blive Tilfældet, og ialfald troer jeg, at der ingen Fare vil være forbunden dermed, og jeg skulde i saa Henseende fortrække, hvad Udkastet indeholder med Hensyn til denne Afvigelse, nemlig, at man valgte alle dem, der vare lige høit beskattede, naar der fattedes nogle i det bestemte Antal, istedetfor — som Udvalget har foreslaaet — at vælge de Ældste.